

R O Z S U D O K

V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľ. Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci žalobkyne: **Ing. Ľ. H.** bytom P., T., právne zastúpenej Mgr. Jánom Lichnerom, advokátom, Advokátska kancelária, Kniežaťa Pribinu 24, Trenčín, proti žalovanej: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Ul. 29.augusta 8, Bratislava, o povinnosti žalobkyne vrátiť nemocenské, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 2. novembra 2011, č. k. 11S/39/2011-37, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 2. novembra 2011, č. k. 11S/39/2011-37, **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovanej číslo 12997-2/2011-BA zo dňa 03.03.2011, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie pobočky žalovanej číslo 200-026378-CA 06/2010A o tom, že z dôvodu porušenia liečebného režimu je žalobkyňa podľa § 236 ods. 1 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon), povinná vrátiť nemocenské za obdobie

od 10.02.2009 do 11.03.2009 a za obdobie od 29.05.2009 do 27.06.2009 v sume 973,40 €. Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že pobočka Sociálnej poisťovne v konaní vo veci vylúčenia nároku na nemocenské dňa 05.10.2010 vydala rozhodnutie č. 200-021353-CA07/2010 o tom, že žalobkyňa porušila liečebný režim, a preto od 10.02.2009 najviac v rozsahu 30 dní, nemá nárok na výplatu nemocenského. Ďalším rozhodnutím č. 200-21379-CA07/2010 zo dňa 05.10.2010 pobočka Sociálnej poisťovne rozhodla, že žalobkyňa porušila liečebný režim a preto nemá nárok na výplatu nemocenského od 29.05.2009, najviac v rozsahu 30 dní. Obe rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 12.11.2010. Vzhľadom na to, že žalobkyni bolo nemocenské vyplatené ešte pred právoplatnosťou rozhodnutí o porušení liečebného režimu, pobočka žalovaného dňa 6.12.2010 vydala rozhodnutie č.200-026378-CA06/2010A, ktorým uložila žalobkyni povinnosť vrátiť nemocenské vo výške 973,40 €. Žalovaná v konaní o odvolaní žalobkyne toto rozhodnutie v časti uloženej povinnosti potvrdila, pričom zmenila iba zákonné ustanovenie, keď § 236 ods.1 písm. b/, nahradil ustanovenie § 236 ods. 1 písm. a) zákona. Pokiaľ žalobkyňa v žalobe namietala nezákonnosť rozhodnutia žalovanej z dôvodu, že pobočka porušila ustanovenie § 195 ods.3 a § 196 ods.6, 7 zákona, teda že konanie začalo až doručením jej rozhodnutia a žalobkyni nebolo umožnené sa k veci vyjadriť, ktoré pochybenie prvostupňového správneho orgánu nemohlo byť odstránené v konaní pred správnym orgánom druhého stupňa, krajský súd považoval žalobu za nedôvodnú. Poukázal na to, že v zmysle § 172 a nasl. zákona na konanie vo veciach sociálneho poistenia sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č.71/1967 Zb.) a žalovaná ani prvostupňový správny orgán preto nemali povinnosť oboznamovať žalobkyňu s podkladmi rozhodnutia. Podľa základných princípov administratívneho konania prvostupňové a druhostupňové konanie tvorí jeden celok, odvolací orgán nie je viazaný dôvodmi uvedenými v odvolaní, keďže preskúmava rozhodnutie v celom rozsahu, nie je viazaný skutkovými zisteniami ani právnym názorom prvostupňového správneho orgánu a môže konanie doplniť alebo zistené nedostatky odstrániť. V danom prípade z administratívneho spisu vyplýva, že žalobkyni bolo zaslané oznámenie o začatí konania vo veci vylúčenia nároku na výplatu nemocenského s výzvou na vyjadrenie z 26.07.2010 a prvostupňový správny orgán vydal dňa 05.10.2010 dve rozhodnutia. Prvým rozhodnutím číslo 200-021353-CA 07/2010 rozhodol o tom, že žalobkyňa porušila liečebný režim a od 10.02.2009, najviac v rozsahu 30 dní nemá nárok na výplatu nemocenského. Druhým rozhodnutím číslo 200-021379-CA 07/2010 rozhodol o tom, že žalobkyňa porušila liečebný

režim a nemá nárok na výplatu nemocenského od 29.05.2009, najviac v rozsahu 30 dní. Uvedené rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 12.11.2010. Na tom základe, keďže nemocenské bolo vyplatené už pred vydaním rozhodnutí o porušení liečebného režimu, pobočka rozhodnutím číslo 200-026378-CA 06/2006 zo 06.12.2009 rozhodla o povinnosti žalobkyne vrátiť nemocenské za obdobie od 10.02.2009 do 11.03.2009 (30 dní) a od 29.05.2009 do 27.06.2009 (30 dní), v celkovej sume 973,40 €. Prvostupňový orgán teda vychádzal z výsledkov konania o vylúčení nároku na výplatu nemocenského. Hoci v konaní o odvolaní bolo nariadené ústne pojednávanie na deň 16.02.2011, prítomná žalobkyňa sa k veci odmietla vyjadriť. Krajský súd poukázal na to, že na konanie podľa zákona č.461/2003 Z.z. sa nevzťahuje zákon o správnom konaní, takže účastník má práva len podľa § 172 zákona. Vzhľadom k tomu, že nie je potrebné dokazovať skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne (§ 196 ods.1 zákona), v danom prípade nebolo potrebné nič dokazovať ani preukazovať. Žalobkyňa si zákonnú povinnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení nespĺnila ani v správnom konaní, ani v žalobe, pričom ani nepopiera, že nemocenské jej za vyššie uvedené obdobia vyplatené bolo. Z uvedených dôvodov krajský súd považoval rozhodnutie žalovanej za zákonné.

Rozsudok krajského súdu napadla žalobkyňa včas podaným odvolaním, v ktorom uviedla totožné námietky ako v žalobe. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie žalovanej zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie a súčasne aby žalovanú zaviazal na náhradu trov konania.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods.2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach žaloby a rozsahu odvolania bez pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu, konštatuje, že jeho dôvody sú správne a na zdôraznenie jeho správnosti uvádza (§ 219 ods.2 O.s.p.) nasledovné:

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o povinnosti vrátiť neprávom vyplatenú sumu na nemocenskom.

Podľa § 236 ods.1 písm. a) zákona príjemca dávky je povinný vrátiť dávku alebo jej časť odo dňa, od ktorého mu nepatrila alebo nepatrila v poskytovanej sume, ak nesplnil povinnosť uloženú týmto zákonom.

Podľa § 38 zákona poistenec nemá nárok na výplatu nemocenského odo dňa porušenia liečebného režimu do skončenia dočasnej pracovnej neschopnosti, najviac v rozsahu 30 dní odo dňa porušenia liečebného režimu určeného lekárom.

Právoplatnými rozhodnutiami pobočky číslo 200-021353-CA07/2010 a 200-021379-CA07/2010 z 5.10.2010 bolo rozhodnuté, že žalobkyňa z dôvodu porušenia povinnosti dodržiavať liečebný režim nemá nárok na výplatu nemocenského od 10. februára 2009 najviac v rozsahu 30 dní a tiež od 29. mája 2009 najviac v rozsahu 30 dní. V uvedenom období teda žalobkyňa nemala nárok na výplatu nemocenského.

Podľa § 236 ods.1 písm. a) zákona príjemca dávky je povinný vrátiť dávku alebo jej časť odo dňa, od ktorého mu nepatrila alebo nepatrila v poskytovanej sume, ak nesplnil povinnosť uloženú týmto zákonom,

Keďže dávky nemocenského boli žalobkyni vyplatené aj za obdobia, za ktoré podľa právoplatných rozhodnutí nemala nárok na výplatu nemocenského, žalovaná o povinnosti vrátiť nemocenské za toto obdobie rozhodla v súlade so zákonom.

Odvolačí súd sa s odôvodnením rozsudku krajského súdu v celom rozsahu stotožnil, rozhodnutie žalovanej považoval za zákonné a preto rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § § 219 ods.2 v spojení s § 250ja ods.3 veta druhá O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods.1 v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. tak, že žalobkyni ich náhradu nepriznal, lebo nemala v konaní úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27. marca 2013

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová